

se hen til som Basis for dets fremtidige Udvikling, tror jeg netop, at vor Skibsfart spiller en Hovedrolle, og at det er den Næringsvei, som ligger naturligt for det danske Folk og det danske Land efter dets hele Beliggenhed og Tradition, og jeg tror, at det netop er et af de Omraader, hvor det særlig er istand til at optage Konkurrencen med Udlandet, og at vi maatte kunne udvikle den til en lignende Betydning som vort Naboland Norge, hvor jo netop Skibsfarten giver Midler til at betale den udenlandste Tilførsel. — Men for denne vigtige Erhvervsfilde er der, forsaavidt jeg kan se, slet Intet gjort i det foreliggende Forslag. Den høitærede Finantsminister havde jo i det oprindelig forelagte Forslag foreslaaet at halvere Skibsafgiften, at nedsætte den til det Halve, og der faldt ved den Veilighed en Udtalelse fra den høitærede Finantsminister, som jo væsentlig gik ud paa, at det var vanskeligt principielt at forsvare denne Afgift, at den i og for sig var en lidet heldig Afgift, og at det derfor nærmest kun var — om jeg huster ret, faldt hans Udtalelse saaledes — som en Mægling mellem de to Thing, at han stillede dette Forslag om at halvere Skibsafgiften, medens det maaste i og for sig kunde være rigtigst at ophæve den. Jeg beklager meget, at den høitærede Finantsminister ikke har fastholdt dette mæglende Standpunkt og ikke har lagt sit vægtige Tryk paa det andet Thing til at blive staaende ved denne Imødekommelse mod dette Thing paa dette Punkt, men i saa Henseende er han traadt fuldstændig tilbage under Forhandlingerne, har overladt Landsthingets Flertal at afgjøre denne Sag paa en Maade, som er alt Andet end imødekommende imod dette Thing. Det er efter min Mening høist uheldigt. Jeg skal ikke her komme ind paa en udførligere Dmtale af det Forsvar, som Landsthingets Udvalgs Flertal i forrige Samling i sin Betænkning leverede for Skibsafgiftens Bestaan; men jeg kan ikke undlade at sige, at det var et høist mærkværdigt Afstykke, som mest udmærkede sig ved en paafaldende Mangel paa Logik og ved den indre Modsigelse, som deri fandtes. For at retfærdiggjøre denne Udtalelse, skal jeg anføre, at man begynder med at sige, at Skibsafgiften ikke lægger nogen Byrde paa Skibsfarten som saadan, at den ikke bæres af Rhederne som saadanne, men at den ialtsald først bæres af Varerne, og derefter siger man paa et senere Punkt: hvorfor skulde man befri Rhederne for denne Afgift? Er det ikke billigt, at Rhederne komme til at svare denne Afgift i Lighed med, hvad andre Næringsdrivende maa gjøre? Og paa et

trede Sted siger man, at det er utvivlsomt, at Ophævelsen af denne Afgift alene vilde komme de store Dampskibsselskabers Rhederier til Gode. Jeg tror, at dette er en indre Modsigelse, som tilstrækkelig betegner, at den Hele Udvikling er overmaade svag. Men hvad jeg yderligere vil gjøre gjældende, er, at hele den Argumentation, som der er foresøgt til Forsvar for Skibsafgiften, og som gaar ud paa, at Ingen bærer den, at den aldeles forsvinder mellem Hænderne paa En og opløser sig i saa smaa Bestanddele, at Ingen berøres af den, kan man affurat ligesaa godt anvende paa enhver som helst Position i Toldloven. Ethvert Forslag om Nedsættelse af en Toldsats kan gjøres til Gjenstand for en Kritik af ganske den samme Art, og jeg kan ikke negte, at jeg forbauses over, at et Flertal i det andet Thing, der har haft denne Opfattelse af Skibsafgiften, har fundet det Umagen værd at forhandle om, hvorvidt man skulde forhøje eller nedsætte den eller den Toldsats med 1 eller $\frac{1}{2}$ Ore; thi det maa efter den nævnte Argumentation blive uden den allerringeste Betydning for Nogen som helst i Samfundet. Mit Standpunkt er derfor nu ligesom tidligere dette, at Skibsafgiften ved denne Veilighed bør bortfalde, og jeg slutter mig i saa Henseende til de Udtalelser, der ere fremkomne fra anden Side. Jeg ventes og haaber, at dette Thing i saa Henseende vil blive staaende ved sine tidligere Beslutninger.

Nu kommer jeg imidlertid til det, som jo er det egentlig brændende Spørgsmaal, nemlig Kompensationsspørgsmaalet. Jeg vil sige overfor hele dette Spørgsmaal, og jeg beklager at maatte sige det, at det forekommer mig, at man ved at stille dette i Spidsen for den hele Reform og gjøre den hele Reformens Gjennemførelse afhængig deraf viser, at man ikke har den efter min Mening rette Opfattelse af hele denne Reformens virkelige Betydning. Thi jeg kan vel slutte mig til den Udtalelse, som igaar fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, at man i det Hele maa anerkende det Arbejde, der fra Administrationens Side er præsteret med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Udarbejdelse — jeg tiltræder dette med Hensyn til hele Lovforslagets omhyggelige Udarbejdelse i alle Enkeltheder — men jeg maa tilføje, at jeg savner deri et vist stort og frit Blik paa Forholdene, jeg savner det, som gjør en Mand til Reformator, nemlig Troen paa, at Reformen har en virkelig Betydning i sig selv. Den, der mener at maatte opstille fuldkommen Kompensation som Betingelse for denne Reform